

DUHUL SFANT FACE BISERICA SA FIE BISERICA

Ne-am obișnuit să punem deoparte câteva zile speciale în timpul unui an calendaristic , și să le numim sărbători.

Unele dintre ele sunt legate de viața particulară sau de cea de familie, altele de țara în care trăim, și nu în ultimul rând sărbători care se adresează domeniului spiritual.

Printre acestea un loc important îl ocupă sărbătoarea [Rusaliilor](#) sau Cinzecimea.. Când avem o sărbătoare acceptăm faptul că ceva este foarte important pentru noi. De exemplu dacă sărbătorim ziua mamei, o facem pentru că mama este ființa importantă pentru noi. Dacă sărbătorim ziua independenței sau o altă zi națională , o facem pentru că evenimentele acestea au marcat istoria națională și lor le datorăm multe din trăirile prezentului.

Putem spune oare același lucru și depre sărbătoarea [Rusaliilor](#), că vorbește despre evenimente importante din istoria bisericii care ne marchează definitiv prezentul și viitorul nostru ca și copii ai lui Dumnezeu, sau în virtutea tradiției am scris cu litere speciale în calendar o anumită zi pe care o numim “[Rusaliile](#)” și nimic mai mult?

Dacă aceasta este totul despre “[Rusalii](#)” , nu am făcut altceva decât sa ne colorăm puțin viața bisericească și așa destul de monotună, pentru ca după aceea să intrăm într-o rutină apăsătoare care ne lipsește total de entuziasm și viața spirituală plină.

De aceea aș vrea să ne aplecăm asupra semnificației acestui eveniment în istoria bisericii creștine și să tragem de aici învățămintele care să ne împingă spre o schimbare radicală a felului în care abordăm biserica. În celebrul capitol 2 din cartea Faptele Apostolilor avem un grup de oameni care au fost cu Domnul Isus la marea majoritate a evenimentelor din lucrarea pământească a Fiului lui Dumnezeu.

Apoi după înălțarea la cer, ei s-au întors în Ierusalim și se îndeletniceau cu rugăciunea și împărtășeau cuvintele Domnului Isus. Cu toate că aveau aceste activități spirituale și poate că pe lângă ele și multe altele, oamenii aceștia nu formau o biserică până când nu s-a coborât Duhul Sfânt peste ei. Aș vrea sa înțelegem bine că nu orice grup de oameni care se adună să îndeplinească anumite ritualuri sau activități spirituale formează o biserică.

Pentru că numai Duhul Sfânt face biserica să fie biserică. Știți că o asemenea afirmație este șocantă și naște cu siguranță întrebarea: cum se poate ca un grup de oameni care au activități spirituale să nu fie biserică? Sau de ce prezența Duhului Sfânt face ca un grup de oameni să fie biserică?

Știți de ce?

Pentru că Duhul Sfânt se constituie pe sine în autoritate în biserică.

Nu-i așa că suntem tentați să ne întrebăm atunci când ne referim la biserică să punem întrebarea : cine este mai mare aici? Păstorul?

S-ar putea ca dintr-un anumit punct de vedere păstorul să aibă o anumită autoritate. Și aceasta pentru că Dumnezeu i-a dat-o.

Alteori s-ar putea să răspundem că mai mare este comitetul bisericii. Adică acei oameni care sunt considerați mai spirituali în biserică și și-au asumat anumite responsabilități ale slujirii. Și comitetul bisericii este o anumită autoritate. De aceea se întrunește și ia anumite hotărâri care să ducă biserica înainte. Dar toate acestea nu sunt decât autorități delegate.

Autoritatea deplină în biserică Domnului este Duhul Sfânt.

Există în cartea Faptele Apostolilor 2:4 o expresie care susține afirmația de mai sus. **“ Cum le da Duhul ”** este cheia pentru tot ce se întâmplă în adevărata biserică a lui Dumnezeu. Cum dă Duhul oamenii vorbesc(în alte limbi sau într.o limbă cunoscută pentru a transmite adevărul lui Dumnezeu), oamenii slujesc, cum dă Duhul sau călăuzește Duhul oamenii trăiesc și iau decizii.

Așa explică doctorul Luca în Faptele Apostolilor 16:7, o numită abatere de la traseul programat inițial de apostolul Pavel pentru călătoria lui misionară: **“ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia: dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie”**

Dacă citim versetele următoare observăm intervenția Duhului Sfânt, pentru a le arăta direcția spre care să se îndrepte mai departe în lucrarea lui Dumnezeu:

“Noaptea Pavel a avut o vedenie : un om din Macedonia sta în picioare și și-a făcut următoarea rugămintă: treci în Macedonia și ajută.ne” (F.A. 16:9)

Explicația pe care le-o dă Cuvântul lui Dumnezeu în continuare este că oamenii aceștia au înțeles că Domnul îi cheamă să vestească Evanghelia acolo și repede s-au îndreptat spre Macedonia.

De ce să se grăbească așa de tare dacă nu considerau că mesajul venit de la ei este din partea unei autorități supreme, autoritate sub care se desfășoară toată viața și activitatea bisericii? Dar pentru că pentru ei Duhul Sfânt era autoritate, și-au abandonat toate planurile pentru ca să asculte în totul de această autoritate.

Apostolul Petru merge mai departe cu explicația funcționării acestei autorități în biserica lui Dumnezeu. Chiar și atunci când anumite lucruri făcute la comanda Duhului Sfânt intră în conflict cu tradiția și obiceiurile noastre de veacuri, trebuie să avem curajul să mergem înainte. Până acolo merge apostolul Petru în fața celor mari de la Ierusalim încât zice” **cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu**” (F.A. 11:17) El face aici referire la descoperirea pe care a primit-o de la Dumnezeu și din care a înțeles în final că trebuie să se ducă în casa sutașului Corneliu. Dacă s-a dovedit ascultător și s-a dus acolo să predice Evanghelia, nu mai este el răspunzător de ce s-a întâmplat. Dumnezeu le-a dat și lor Duhul Sfânt ca și apostolilor la început.

Un alt argument important al exercitării autorității Duhului Sfânt în biserică este cel arătat în F.A. 15:28 **“căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie...”**

Din cauza multor învățători care susțineau că pe lângă lucrarea pe care o face jertfa Domnului Isus în viața omului mai trebuie și lucrarea legii, s-a creat multă confuzie în rândul celor care ascultau Evanghelia. De la cine se aștepta să intervină și să risipească ceața? Nu cumva de la cei care erau considerați stâlpi ai bisericii? Dar cum s-o facă? Prin dezbateri teologice? Ajută și acestea la ceva dar nu sunt suficiente. Prin autoritate apostolică? Și aceasta poate fi de folos uneori dar nu singură.

Ceea ce poate ajuta la limpezirea situației este prezența Duhului Sfânt în dezbaterile teologice și în autoritatea apostolică. Pentru că până la urmă Duhul Sfânt dă autoritate bisericii. Cei care erau considerați ca stâlpi ai bisericii la Ierusalim, au avut încredințarea că mesajul pe care îl trimit mai departe la oamenii care au nevoie de el nu vine de la ei ci își are origina în Cel care este autoritate în biserică, adică Duhul Sfânt.

Nu ne-ar fi de nici un folos să treacă anii și sărbătorile unele după altele, dacă nu reușim să le prindem sensul și aplicăm mesajul lor în viața personală sau de biserică. Dacă mă refer acum în mod special la **“Rusalii”**, nu ne este de nici un folos să vorbim despre experiența celor de-atunci, dacă nu înțelegem că voința lui Dumnezeu și pentru acum este că adevărata biserică este cea condusă de Duhul Sfânt. Adică formată din oameni care fără rezerve se așează sub autoritatea Celui trimis să fie **“cu noi”** și **“în noi”** în toate zilele.

Încercați să va imaginați ce impact ar avea o asemenea biserică asupra unei societăți bolnave din toate punctele de vedere. Și ce onoare ar aduce lui Dumnezeu o biserică în care Duhul Sfânt ar face lucrările promise pentru aceste vremuri speciale. Aceasta depinde de seriozitatea cu care creștinii se sfințesc și pun la dispoziția Duhului Sfânt.

Pastor : Aurel Moldovanu